

Hastalığı ve ölüm nedeni anlaşılmayan Ömer Seyfettin'in Haydarpaşa Tıp Fakültesi'ndeki otopsi masasındaki bu kare kitaplık memuru tarafından çekilmiş. Cesedin üstüne elini koyan hademenin yanında tıbbiyeli öğrenciler var.

Yalnızlığı aydın yazgısıydı

Türk edebiyatının usta öykücüsü **Ömer Seyfettin'in pek bilinmeyen**

otopsisi **Kitap-lık** dergisinde masaya yatırıldı. Oğuz

Demiralp'in yazısı,

36 yaşında ölen

Seyfettin'in hazin

sonuna odaklanıyor.

Demiralp, "Onunki

değişim dönem-

lerindeki aydın

yazgısıydı. Yalnız bir

insandı" diyor.

Türk edebiyatının mihenk taşlarından, öykünün önemli isimlerinden Ömer Seyfettin, 36 yıllık yaşamında hem çocuklara hem yetişkinlere yönelik çok sayıda esere imza attı. Osmanlı'dan Cumhuriyet'e geçiş döneminin sancılarını yaşayan aydınlardan birisiydi. Hayatı hastalıklarla boğuşarak acı ve yalnızlık içinde geçti.

6 Mart 1920 tarihinde, bir süredir tedavi gördüğü hastanede yaşamını kaybetti. Hayata gözlerini yumduğu sırada her daim olduğu gibi yalnızdı. Kimsesiz naaşı, tıbbiyeli öğrenciler tarafından incelenmek üzere kavra haline getirildi. Uzun yıllardır tartışma konusu olan bu mesele **Yapı Kredi Yayınları**'nın iki aylık dergisi **Kitap-lık**'ta yeniden gündeme getirildi. Oğuz Demiralp tarafından kaleme alınan yazı, Seyfettin'in otopsisini tüm yönleriyle ele alıyor.

BİR TRAGEDYA PERDESİ

Edebiyat tarihçisi Tahir Alangu'nun "Ülkücü Bir Yazarın Romanı/Biyografi" başlıklı çalışmasını kaynak alan Demiralp yazısında hekimlerin Ömer Seyfettin'e yanlış tedavi uyguladığını, yazarın tedavi sürecinde yalnız bırakıldığını ve sahipsizler sınıfına katılan cansız bedeninin kavra statüsüne indirildiğine dikkat çekiyor.

Oğuz Demiralp

"Ömer Seyfettin'in otopsi masasına yatırılması, **anlatılanlara** göre ve **anlatı** açısından bir tregadyanın son perdesi" diyor Demiralp, kavra fotoğrafındaki hademeyi ve tıbbiyeli öğrencileri de inceliyor. "Otopsi yapmak, Türkiye'de de Batı'da da belli aşamalardan geçerek gelişmiş bir kültür. Yazıya bu açıdan da bakmak istedim" diyor Demiralp, kavra fotoğrafının gazetede yayımlandıktan sonra büyük yankı bulduğunu, yazarı tanıyan sevdiklerinin duruma itiraz ettiğini fakat sonuç alamadığını sözlerine ekliyor.

YENİ İNSANI ARADI

Seyfettin'in yaşamı boyunca yalnız bir insan olduğunu dile getiren Demiralp, "Onunki değişim dönemlerindeki tipik aydın yazgısı. Kendisi "Orta kafadaki insanlarla birlikte olamıyorum" der. O **zaman** da yalnız oluyorsunuz. Tabii ki kendi entelektüel çevresi var ama onlarla da tam uyum sağlamıyor diye biliyoruz. Tek kişilik bir dünyası var. Yalnız bir insandı. Bazı insanlar öyledir. Dünya görüşü olarak hem Batı taklitçiliğine hem yobazlığa karşıydı. Türk kavramında yeni insanı aradı diyebiliriz" şeklinde konuştu.

■ KÜLTÜR SANAT SERVİSİ

Kalbini teraziyle tarttık

Oğuz Demiralp, yazısında öykücü Kerim Sadi'nin tanıklığına da yer veriyor. Otopsi sırasında tıbbiyeli öğrencisi olan Kerim Sadi, o anları şöyle anlatmış: "Ömer Seyfettin'i ilk ve son defa fethimeyyit masasında gördüm. O **zaman** Tıbbiyeye'de asistandım. Gözümün önünden hiç gitmez; fırça gibi bıyıklar, az kıllı bir göğüs, kalça kemikleri, diz kapaklara fırlamış, derisini ölümün fırçası boyamıştı. Kalbini karaciğerini terazide tarttık. Kafası destereyle gıcır gıcır kesildi."